Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Viorica Dodon)
Dosarul nr. 3a-2069/25 (2-23155146-02-3a-18062025)

D E C I Z I E

28 ianuarie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

Completul de Contencios Administrativ în componența:
Președintele completului, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorii Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Grefier Papuc Daniela

examinând în ședință publică, apelul declarat de către Guzun Andrei împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 noiembrie 2024, adoptată în cauza la acțiunea în contencios administrativ înaintată de către Guzun Andrei împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind obligarea la recalcularea vechimii în muncă,

a c o n s t a t a t:

Argumentele părților:

La 1 noiembrie 2023 reclamantul Andrei Guzun a depus acțiunea în procedura contenciosului administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind obligarea la recalcularea vechimii în muncă.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 27 septembrie 2021, prin certificatul nr. 8 privind vechimea în serviciu pentru stabilirea pensiei, s-a stabilit pentru Andrei Guzun vechime în muncă în mărime de 25 ani 02 luni 03 zile.

Astfel, a menționat că, la 27 septembrie 2021 Centrul Național Anticorupție al Republicii Moldova a eliberat certificatul nr. 08/124 din 27 septembrie 2021, prin care se confirmă că Andrei Guzun a activat în cadrul Centrului Național Anticorupție în perioada de la 12 februarie 2010 până la 27 septembrie 2021, în bază de contract individual de muncă în funcție publică cu statut special. În perioada de la 10 martie 2011 până la 30 septembrie 2012 a activat în cadrul Izolatorului de detenție provizorie al Centrului Național Anticorupție.

Prin urmare, a precizat că, analizând certificatul nr. 8 și anume tabelul, a observat la linia nr. 3, faptul că este indicat: „Serviciul în cadrul Centrului Național Anticorupție perioada de la 12 februarie 2010 până la 30 septembrie 2012 este în mărime de 02 ani 07 luni 18 zile, fiind aplicat coeficientul 1, în temeiul pct. 7 lit. b) al Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994”.

În acest sens, a făcut trimitere la prevederile pct. 7 lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și sistemului penitenciar, care statuează că la calcularea vechimii în muncă la stabilirea pensiei pentru vechime în muncă conform Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare se ia în considerare serviciul în organele securității statului, organele afacerilor interne, Poliția de Frontieră, organele Centrului Național Anticorupție și în organele sistemului administrației penitenciare în funcții publice cu statut special.

Suplimentar a mai indicat că, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 78/1994, la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei militarilor care au îndeplinit serviciul prin contract, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor, afacerilor interne corpului de ofițeri și subofițeri ai Poliției de Frontieră colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, se acordă următoarele înlesniri: două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu: în instituții penitenciare de tip închis, casele de arest și instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici, precum și la lucrări de subteran.

În acest context, reclamantul a menționat că, coroborând prevederile Hotărârii Guvernului nr. 78/1994 la pct. 8 lit. d) cu Certificatul nr. 08/124 din 27 septembrie 2021, la linia - Serviciul în cadrul Centrului Național Anticorupție, perioada de la 12 februarie 2010 până la 30 septembrie 2012, este indicată vechimea 02 ani 07 luni 18 zile, fiind aplicat coeficientul 1, însă perioada urmează a fi delimitată în 2 perioade: pentru perioada de la 12 februarie 2010 până la 9 martie 2021 urmează a fi aplicat coeficientul 1; pentru perioada de la 10 martie 2011 până la 30 septembrie 2012 urmează a fi aplicat coeficientul 2 – aceasta este modificarea și rectificarea ce urmează a fi efectuată și recalculată de către pârâtă la calcularea vechimii în serviciu pentru stabilirea pensiei și la achitarea acesteia. În susținerea celor invocate, reclamantul a făcut trimitere la carnetul de muncă nr. AA 089573 și livretul militar.

Consecvent, a indicat și faptul precum că, din 10 martie 2011 a activat în Izolatorul de urmărire penală al Direcției comenduire a Centrului Național Anticorupție, ce se probează și prin caracteristica eliberată pe numele lui în care menționează că din 11 martie 2011 până la 27 septembrie 2021, a activat în Izolatorul de urmărire penală al Direcției comenduire a Centrului Național Anticorupție.

Corespunzător, a menționat că, pentru perioada de la 12 februarie 2010 până la 30 septembrie 2012 Casa Națională de Asigurări Sociale a calculat coeficientul 1, iar pentru perioada de la 1 octombrie 2012 până la 27 septembrie 2021 a calculat coeficientul 2 conform legii, care dealtfel consideră că și pentru perioada de la 10 martie 2011 până la 30 septembrie 2012 urmează, de asemenea să fie efectuat calcul cu aplicarea coeficientului 2.

Referitor la respectarea procedurii prealabile a indicat că, la 3 august 2023 a înaintat cerere prealabilă Casei Naționale de Asigurări Sociale, în care a menționat cele expuse în acțiune. Iar, la începutul lunii octombrie a primit răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale din 24 august 2023, prin care s-a menționat că termenul de depunere a unei cereri prealabile este 30 zile din data comunicării actului, respectiv, urmează a se adresa repetat cu cerere dar nu prealabilă.

Astfel, a indicat că la 9 octombrie 2023 a depus cerere privind efectuarea recalculării şi achitarea diferenței de pensie. Iar, prin răspunsul din 20 octombrie 2023 Casa Națională de Asigurări Sociale a menționat că nu poate da răspuns de două ori la aceeași cerere pe același obiect.

În final, reclamantul a solicitat recunoașterea ilegalității și anularea răspunsului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. G3917/23 din 23 august 2023 și nr. G-5581/23 din 20 octombrie 2023, cu calcularea vechimii în muncă cu avantaje, în conformitate cu pct. 8 lit. d) al Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plata a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție, și anume, să se calculeze două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu pentru perioadele activării în cadrul Centrului Național Anticorupție în izolatorul de detenție provizorie, începând cu 10 martie 2011 până la 30 septembrie 2012 inclusiv și continuând calculul pe toată perioada activității în izolatoarele de detenție provizorie.

La 19 decembrie 2023, pârâta Casa națională de Asigurări Sociale, a depus referință aferentă cererii de chemare în judecată, solicitând respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată (f.d.30-32).

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 noiembrie 2024, s-a respins acțiunea în contencios administrativ depusă de Guzun Andrei împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind obligarea la recalcularea vechimii în muncă.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 11 decembrie 2024, Guzun Andrei a declarat cerere de apel, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 noiembrie 2024, cu emiterea

unei decizii prin care fie admisă integral acțiunea.

Termenul de declarare a apelului:

Potrivit art. 232 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate.

Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii instanței de fond a fost pronunțat public la 25 noiembrie 2024, iar apelul nemotivat a fost declarat la 11 decembrie 2024. Hotărârea motivată a fost recepționată de către Guzun Andrei, la 30 mai 2025, fapt ce se confirmă prin avizul poștal anexat la materialele cauzei (f.d.61), iar apelul motivat a fost expediat la 30 iunie 2025 prin intermediul poștei terestre, fapt ce se confirmă prin ștampila aplicată pe plicul poștal, anexat la materialele cauzei (f.d.76 verso). Prin urmare, Colegiul constată că atât apelul nemotivat, cât și cel motivat au fost depuse în interiorul termenului legal.

Argumentele participanților la proces:

În cererea de apel, apelantul a reiterat argumentele de fapt ce au fost indicate în cererea de chemare în judecată din 1 noiembrie 2023, invocând suplimentar faptul că, de la instanța de fond nu s-a solicitat modificarea conținutului actului juridic, dar emiterea unei hotărâri, prin care pârâtul-intimat să fie obligat să efectueze calculul corect, adică să-și anuleze înscrisul emis cu greșeli și emiterea unui alt înscris în conformitate cu prevederile Hotărârii de Guvern în vigoare.

La 26 ianuarie 2026, reprezentantul pârâtei, Casa Națională de Asigurări Sociale, Viorica Rotaru, a depus cerere de examinare a cauzei în lipsă, în temeiul art. 206 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În temeiul dispozițiilor art. 239 alin. (2) din Codul administrativ, instanța a admis cererea și a dispus examinarea cauzei în lipsa reprezentantului pârâtei, Casa Națională de Asigurări Sociale, Viorica Rotaru.

În ședința de judecată reprezentantul apelantului Guzun Andrei, avocatul Iulian Timotin, a susținut cererea de apel înaintată pe motivele de fapt și de drept invocate și a solicitat admiterea acesteia.

Apelantul Guzun Andrei, în ședința de judecată a susținut poziția avocatului și a solicitat admiterea cererii de apel în sensul formulat.

Aprecierea instanței de apel:

Potrivit art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, examinând cererea de apel, instanța de apel adoptă una dintre următoarele decizii - respinge apelul.

În conformitate cu prevederile art. 231 alin. (2) din Codul administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit art. 219 alin.(1)-(3) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Admisibilitatea acțiunii:

Completul judiciar notează că controlul preliminar asupra admisibilității reprezintă o etapă obligatorie, ce vizează delimitarea strictă a tipului de acțiune și a cadrului juridic în care urmează a fi analizată pretenția dedusă judecății.

În conformitate cu art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Conform art. 3 din Codul administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

În acord cu art. 6 din Codul administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau

examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sânt părți ale procedurii administrative.

În corespundere cu art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) - (2) din Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terții, ale căror drepturi sânt afectate de actul administrativ individual, nu sânt destinatarii acestuia.

Potrivit art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În conformitate cu art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare).

Analizând obiectul cererii deduse judecății, se atestă că reclamantul solicită, anularea răspunsurilor nr. G3917/23 din 23 august 2023 și nr. G-5581/23 din 20 octombrie 2023, emise de Casa Națională de Asigurări Sociale și obligarea acesteia de a efectua calcularea vechimii în muncă a cet. Guzun Andrei, pentru perioada 10 martie 2011 până la 30 septembrie 2012, în conformitate cu pct. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994.

În aceste condiții, acțiunea formulată, se subscriu acțiunii în contestare și acțiunii în obligare, potrivit art. 206 alin. (1) lit. a) și b) din Codul administrativ.

Totodată, în temeiul dispozițiile art. 191 alin. (1) și art.196 alin. (1) din Codul administrativ, referitoare la competența materială și teritorială a instanțelor în materie de contencios administrativ, se constată că acțiunea introdusă de reclamant a fost înaintată instanței competente, fiind respectate cerințele privind competența jurisdicțională atât sub aspect material, cât și teritorial.

Conform art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În temeiul art. 39 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Colegiul reține că reclamantul este destinatarul actelor administrative contestate și, prin acțiunea formulată, urmărește protecția unui drept propriu susceptibil de a fi vătămat prin activitatea administrativă a autorității.

Prin urmare, condiția privind revendicarea unui drept legitim, necesară admisibilității acțiunii în contencios administrativ, este întrunită, iar reclamantul beneficiază de control judecătoresc asupra activității administrative contestate, în sensul art. 39 din Codul administrativ.

În acord cu art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, *până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege.*

Conform art. 209 alin. (1) lit. a) și (3) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia. Pentru acțiunea în realizare, acțiunea în constatare și acțiunea de control normativ nu există termen de înaintare a acțiunii în contencios administrativ.

Analizând materialele dosarului, se constată că, la 3 august 2023 reclamantul Andrei Guzun a înaintat cerere prealabilă Casei Naționale de Asigurări Sociale.

Prin răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale din 24 august 2023 s-a indicat că termenul de depunere a unei cereri prealabile este 30 zile din data comunicării actului, respectiv urmează a se adresa repetat cu cerere dar nu prealabilă. Ulterior, reclamantul la 9 octombrie 2023 a depus către pârâtă cerere privind efectuarea recalculării vechimii în serviciu și achitarea diferenței de pensie. Prin răspunsul din 20 octombrie 2023 Casa Națională de Asigurări Sociale a menționat faptul că nu poate da răspuns de două ori la aceeași cerere pe același obiect. Astfel, se constată că cererile reclamantului nu au fost examinate de

autoritatea publică pârâtă. Acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată în instanța de judecată de către reclamantul Andrei Guzun la 1 noiembrie 2023, motiv pentru care Colegiul apreciază că acțiunea a fost depusă în instanța de judecată în termenul prevăzut de art. 209 din Codul administrativ.

Analizând dispozițiile legale aplicabile și circumstanțele concrete ale cauzei, Colegiul constată că reclamanta are calitatea de persoană legitimă pentru a sesiza instanța de contencios administrativ, a respectat procedura și termenul de depunere a acțiunii, iar obiectul cererii nu se încadrează în situațiile exceptate de la controlul judiciar. În aceste condiții, nu se identifică motive de inadmisibilitate a acțiunii, iar instanța de fond a apreciat corect că sunt întrunite condițiile pentru admiterea acesteia.

Raționamentele asupra fondului acțiunii:

Examinând materialele dosarului, actele procedurale și înscrisurile anexate, instanța de apel reține următoarele circumstanțe de fapt.

Din materialele cauzei rezultă că, potrivit certificatului nr. 08/124 din 27 septembrie 2021, reclamantul Andrei Guzun a activat în cadrul Centrului Național Anticorupție în perioada 12 februarie 2010 – 27 septembrie 2021, inclusiv în Izolatorul de detenție provizorie între 10 martie 2011 și 30 septembrie 2012, în baza unui contract individual de muncă într-o funcție publică cu statut special, iar în perioada 10 martie 2011 – 30 septembrie 2012, a activat în cadrul Izolatorului de detenție provizorie al Centrului Național Anticorupție. (f.d.7).

Consecvent, Colegiul atestă că, conform Certificatului nr. 8 din 27 septembrie 2021 privind vechimea în serviciu pentru stabilirea pensiei, emis de către Centrul Național Anticorupție, se confirmă că Andrei Guzun, a activat în cadrul acestei instituții în perioadele sus-menționate, fiindu-i calculată o vechime totală în serviciu de 25 ani 02 luni și 03 zile. În aceeași ordine de idei, se atestă că la poziția nr. 3 din tabelul anexat certificatului menționat, pentru perioada 12 februarie 2010 – 30 septembrie 2012 este aplicat coeficientul 1 la calcularea vechimii în muncă. (f.d.6).

Nefiind de acord cu aplicarea coeficientului 1 la calcularea vechimii în muncă, de la poziția nr. 3 din tabelul anexat certificatului menționat, pentru perioada 12 februarie 2010 – 30 septembrie 2012 care în opinia sa, urma să fie aplicat coeficientul 2 conform pct. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994, reclamantul s-a adresat Casei Naționale de Asigurări Sociale cu cereri privind recalcularea vechimii în muncă cu aplicarea coeficientului 2, invocând prevederile pct. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994, potrivit cărora colaboratorii care efectuează serviciul în izolatoarele de detenție provizorie au dreptul la două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu.

Prin răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale din 24 august 2023, s-a menționat că termenul de depunere a unei cereri prealabile este 30 zile din data

comunicării actului, respectiv, urmează a se adresa repetat cu cerere dar nu prealabilă. Respectiv, la 9 octombrie 2023 a depus cerere privind efectuarea recalculării și achitarea diferenței de pensie. Iar, prin răspunsul din 20 octombrie 2023 Casa Națională de Asigurări Sociale a menționat că nu poate da răspuns de două ori la aceeași cerere pe același obiect.

Fiind în dezacord cu răspunsurile primite, reclamantul a sesizat instanța de judecată, solicitând anularea actelor administrative nr. G3917/23 din 23 august 2023 și nr. G-5581/23 din 20 octombrie 2023, precum și obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să efectueze calcularea vechimii în muncă în condiții avantajoase, în conformitate cu pct. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994, prin aplicarea raportului de două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu pentru perioada activității desfășurate în izolatorul de detenție provizorie al Centrului Național Anticorupție, începând cu 10 martie 2011 și până la 30 septembrie 2012 inclusiv, cu continuarea calculului preferențial pentru întreaga perioadă ulterioară de activitate în cadrul izolatoarelor de detenție provizorie.

În drept, Colegiul notează că, potrivit art. 13 lit. a) din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, nr. 1544 din 23 iunie 1993, dreptul la pensie pentru vechime în serviciu îl au: a) militarii care au îndeplinit serviciul prin contract, persoanele din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, precum și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, care la 1 iulie 2011 au o vechime în serviciu de cel puțin 20 de ani și 6 luni. În fiecare an ulterior, vechimea în serviciu se majorează, până la atingerea vechimii în serviciu de 25 de ani, conform tabelului.

Iar, conform art. 18 lit. c) din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, nr. 1544 din 23 iunie 1993, la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei în conformitate cu art. 13 lit. a) militarilor care satisfac serviciul prin contract, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, precum și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, al cărui mod este stabilit de Guvern, se ia în calcul: c) timpul de îndeplinire a serviciului în condiții deosibite - în condițiile avantajoase respective inclusiv în condițiile stabilite de legislație până la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Totodată, art. 39 alin. (2), alin. (4) și alin. (5) din Legea privind sistemul public de pensii nr. 156 din 14 octombrie 1998, statuează că, angajatorul este obligat să prezinte organului de asigurări sociale informații privind asiguratul angajat, datele necesare ținerii contului personal al acestuia. Angajatorul este obligat să prezinte organului de asigurări sociale sau persoanei îndreptățite, în

termen de 10 zile de la solicitare, informații necesare pentru stabilirea pensiei. Angajatorul și angajatul poartă răspundere, în modul stabilit de legislația în vigoare, pentru autenticitatea actelor și datelor prezentate organului de asigurări sociale.

În acord cu art. 48 din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, nr. 1544 din 23 iunie 1993, pensiile militarilor în termen, ale militarilor care au îndeplinit serviciul prin contract, ale persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, ale ofițerilor de protecție și colaboratorilor organelor securității statului, Centrului Național Anticorupție și ale membrilor familiilor acestora se stabilesc de către Casa Națională de Asigurări Sociale, în modul stabilit de Guvern.

În temeiul art. 49 din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, nr. 1544 din 23 iunie 1993, militarii în termen, militarii care au îndeplinit serviciul prin contract, persoanele din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri și sistemului penitenciar, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, ofițerii de protecție și colaboratorii organelor securității statului, Centrului Național Anticorupție și membrii familiilor acestora depun cerere de stabilire a pensiei la organul de asigurări sociale. Acordarea drepturilor la pensie sau respingerea cererii de pensionare se face prin decizie, emisă de organul de asigurări sociale în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii cu toate actele necesare. Organele de asigurări sociale au dreptul de control asupra autenticității actelor ce confirmă vechimea în serviciu și solda (câștigul), eliberate de organele abilitate.

Potrivit art. 7 lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și sistemului penitenciar, la calcularea vechimii în muncă la stabilirea pensiei pentru vechime în muncă conform Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare se ia în considerare serviciul în organele securității statului, organele afacerilor interne, Poliția de Frontieră, organele Centrului Național Anticorupție și în organele sistemului administrației penitenciare în funcții publice cu statut special.

Conform art. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și

indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei militarilor care au îndeplinit serviciul prin contract, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor, afacerilor interne corpului de ofițeri și subofițeri ai Poliției de Frontieră colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, se acordă următoarele înlesniri: d) două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu: în instituții penitenciare de tip închis, casele de arest și instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici, precum și la lucrări de subteran.

În corespundere cu pct. 68 din Regulamentul privind modalitatea de calculare a pensiilor și modalitatea de confirmare a stagiului de cotizare pentru stabilirea pensiilor, anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 165 din 21 martie 2017 pentru aprobarea Regulamentului privind modalitatea de calculare a pensiilor și modalitatea de confirmare a stagiului de cotizare pentru stabilirea pensiilor, stagiul de cotizare se confirmă în baza documentelor eliberate de la locul de muncă, serviciu, studii sau alte activități care se includ în stagiul de cotizare ori a documentelor eliberate de organizațiile ierarhic superioare, precum și de instituțiile de arhivă.

În contextul celor expuse, Colegiul remarcă că articolele 13, 18 și 48 din Legea nr. 1544/1993, cât și pct. 7, 8 din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994, stabilesc condițiile și modalitatea de calculare a vechimii în muncă, iar aplicarea coeficientului corespunzător depinde de funcția efectiv exercitată, instituția în care serviciul a fost prestat și actele administrative emise de autoritatea competentă.

La caz, Colegiul reține că, Casa Națională de Asigurări Sociale a emis actele administrative contestate în baza Certificatului nr. 8 din 27 septembrie 2021 privind vechimea în serviciu pentru stabilirea pensiei, emis de către Centrul Național Anticorupție. În acest sens, Colegiul menționează că, prin raportare la normele legale precitate, rezultă că Casa Națională de Asigurări Sociale dispune de împuterniciri de a verifica autenticitatea actelor prezentate ce ar confirma vechimea în muncă și nu este autoritatea competentă să stabilească în mod autonom perioadele ce urmează a fi valorificate în condiții preferențiale și nici să modifice datele înscrise în certificatul emis de Centrul Național Anticorupție.

În susținerea acestei poziții, Colegiul punctează că, potrivit art. 48 și 49 din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, nr. 1544 din 23 iunie 1993, Casa Națională de Asigurări Sociale este

autoritatea competentă pentru stabilirea pensiei, însă atribuțiile acesteia se exercită în baza actelor confirmative eliberate de organele abilitate, întrucât, art. 49 alin. (3) din legea menționată, conferă organului de asigurări sociale doar dreptul de control asupra autenticității actelor prezentate, fără a-i atribui competența de a modifica, recalcula sau substitui conținutul juridic al actelor emise de către angajator.

Prin urmare, Colegiul notează că, Casa Națională de Asigurări Sociale nu poate interveni discreționar asupra datelor privind vechimea în serviciu stabilite și certificate de autoritatea angajatoare competentă, în speță fiind Centrul Național Anticorupție, or recalcularea vechimii în serviciu cu aplicarea coeficientului 2 poate fi solicitată doar prin acțiune îndreptată împotriva Centrului Național Anticorupție, instituția emitentă a certificatului și nu către Casa Națională de Asigurări Sociale.

Corespunzător, în temeiul art. 224 din Codul administrativ, instanța examinează cererea de contencios administrativ doar în limitele formulate de reclamant împotriva pârâtului indicat. În speță, reclamantul a înaintat acțiune împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, deși este în dezacord cu coeficientul aplicat la poziția 3 din Certificatul nr. 8 din 27 septembrie 2021 privind vechimea în serviciu pentru stabilirea pensiei, eliberat de Centrul Național Anticorupție.

În aceste circumstanțe, Colegiul apreciază a fi corectă concluzia instanței de fond privind faptul că acțiunea a fost îndreptată împotriva unui pârât necorespunzător.

Din ansamblul normelor juridice incidente rezultă că stabilirea și confirmarea vechimii în serviciu, inclusiv a condițiilor avantajoase de calcul, reprezintă atribuția instituției în cadrul căreia persoana și-a desfășurat activitatea, aceasta fiind singura autoritate care deține informațiile primare privind funcția exercitată, condițiile concrete de muncă și perioadele ce urmează a fi valorificate în mod preferențial.

La caz, Colegiul constată că, Centrul Național Anticorupție este emitentul certificatului contestat în esență de reclamant, însă acesta nu a fost atras în proces în calitate de pârât și nu au fost formulate pretenții directe privind modificarea sau anularea actului emis de această autoritate. Or, în lipsa unei proceduri contradictorii desfășurate cu participarea emitentului actului contestat, instanța nu poate dispune indirect modificarea efectelor juridice ale unui act administrativ individual valabil, prin obligarea unei alte autorități să ignore conținutul acestuia. A admite contrariul ar echivala cu depășirea limitelor controlului judecătoresc și cu afectarea principiului securității raporturilor juridice administrative.

În aceste condiții, Colegiul reține că, contrar susținerilor apelantului, instanța de fond a stabilit corect natura raportului juridic litigios și limitele competenței funcționale ale autorității publice pârâte, întrucât din materialele cauzei rezultă că

obiectul litigiului constă în dezacordul reclamantului privind conținutul Certificatului nr. 8 din 27 septembrie 2021 privind vechimea în serviciu pentru stabilirea pensiei, eliberat de Centrul Național Anticorupție, în partea ce ține de modalitatea de calculare a perioadei de activitate desfășurate în cadrul izolatorului de detenție provizorie și aplicarea coeficientului de calcul al vechimii în muncă. Or, anume acest act confirmativ emis de autoritatea competentă stabilește perioada de activitate și condițiile în care aceasta urmează a fi luată în considerare la calcularea pensiei.

Conform art. 139 alin. (3) și (4) din Codul administrativ, actele administrative individuale rămân valabile până la retragere, revocare sau anulare prin procedura legală și produc efecte juridice obligatorii pentru autoritatea emitentă, alte autorități și destinatarii acestora.

Dealtfel, certificatul nr. 8 din 27 septembrie 2021 privind vechimea în serviciu pentru stabilirea pensiei, eliberat de Centrul Național Anticorupție, constituie un act administrativ individual cu efect obligatoriu, fiind baza legală pentru calcularea pensiei de către Casa Națională de Asigurări Sociale. Prin urmare, Casa Națională de Asigurări Sociale, în conformitate cu prevederile legale, are competența de a stabili pensia doar în baza documentelor prezentate de angajator și nu poate modifica conținutul actelor emise de alte autorități.

Astfel, Colegiul atestă la caz că, Casa Națională de Asigurări Sociale și-a exercitat atribuțiile în limitele legale, verificând autenticitatea documentelor și aplicând coeficientul stabilit de angajator pentru vechimea în muncă, astfel că actele administrative emise sunt legale și întemeiate.

La fel, Colegiul nu poate reține nici argumentul apelantului potrivit căruia prin acțiune nu s-a solicitat modificarea conținutului actului emis de Centrul Național Anticorupție, ci doar obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să efectueze calculul corect, prin anularea înscrisului emis cu greșeli și emiterea unui alt înscris în conformitate cu prevederile Hotărârii de Guvern în vigoare.

O asemenea susținere este infirmată chiar de natura pretențiilor formulate, deoarece recalcularea solicitată de apelant presupune inevitabil ignorarea sau înlăturarea efectelor juridice ale certificatului emis de autoritatea competentă și substituirea datelor confirmate oficial prin acel act. Or, în lipsa anulării, modificării sau rectificării actului confirmativ emis de Centrul Național Anticorupție, Casa Națională de Asigurări Sociale nu poate proceda la stabilirea unei alte vechimi în muncă decât cea indicată în actele oficiale prezentate de persoana solicitantă.

În acest context, instanța de fond a reținut în mod întemeiat că actul administrativ emis de Centrul Național Anticorupție beneficiază de prezumția de legalitate și produce efecte juridice obligatorii până la eventuala sa revocare, modificare sau anulare în condițiile legii, conform art. 139 alin. (3) și (4) din Codul administrativ. Atât timp cât certificatul respectiv nu a fost contestat în

contradictoriu cu emitentul său și nu există o hotărâre judecătorească prin care să fie constatată nelegalitatea ori caracterul eronat al acestuia, Casa Națională de Asigurări Sociale este obligată să se conformeze conținutului actului respectiv la stabilirea drepturilor de pensie.

Subsecvent, Colegiul subliniază că, nu poate fi reținut nici argumentul apelantului privind existența unei practici judiciare favorabile într-o altă cauză, or, practica judiciară izolată nu poate prevala asupra normelor legale aplicabile și nici nu poate constitui prin ea însăși temei suficient pentru admiterea unei acțiuni, în absența verificării condițiilor concrete și a cadrului factual specific fiecărei spețe.

Deasemenea, Colegiul remarcă faptul că, apelantul utilizând calea de atac, în limite legale nu a prezentat în instanța de apel probe, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată, iar esența alegațiilor din apel sunt similare celor expuse în fața primei instanțe, care au fost dezbătute și corect respinse.

În consecință, Colegiul conchide că instanța de fond a apreciat corect circumstanțele cauzei, a interpretat și aplicat în mod just normele de drept material și procedural relevante și a ajuns întemeiat la concluzia că pretențiile reclamantului sunt neîntemeiate în raport cu autoritatea pârâtă indicată în cauză, iar argumentele invocate în apel nu răstoarnă concluziile instanței de fond și nu relevă existența unor erori de fapt sau de drept care să justifice casarea hotărârii contestate.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de către apelant sunt nefondate și combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de Guzun Andrei și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ și articolelor 389-390 din Codul de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Apelul declarat de Guzun Andrei, se respinge.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 noiembrie 2024.

Decizia cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni.

Președintele ședinței,
Judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Copia corespunde originalului / judecător/